Ч. 264 Четвер 25 падолиста (7 грудня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Угодові конференциї. — З комісий. — Анґлійско-трансвальска війна.)

Вчерашне засідане палати послів розпочало ся по годині 12-ій. По відчитаню внесень і інтерпеляций, приступлено до дневного порядку, т. е. до дальшої дискусиї над буджетовою провізориєю. Голос забрав Молодочех Удржаль, котрий промовив насамперед по чески а відтак по німецки. Сказав, що его сторонництво знає добре, що теперішні часи суть часами нечестности і безправности. Обжаловував всі дотеперішні правительства, що супротив Славян, а особливо Чехів, не поступали справедливо. Особливо Чехи завдячають виключно власній волі і праци то становище, яке тепер займають. — По тригодинній бесіді Удржаля, забрав голос п. Функе, і заявив іменем всіх сторонництв німецкої лївиці, що ті сторонництва не хотять в теперішнім положеню вдавати ся в довшу дискусию над буджетовою провізориєю, бо зависить їм на скорім полагодженю тої справи, отже відкладають дискусию над деякими подробицями того предложеня до иншої хвилї. П. др. Ґрос вніс замкнене дискусиї. Віцепрезидент Лупул зарядив голосоване, в котрім внесене Ґроса відкинено. Против голосували Поляки і Чехи, а за всі німецкі сторонництва. В наслідок того прийшло до непорозуміня між Колом польским а німецкою католицкою партиєю. — З черги мотивував п. Шварц наглячість свого внесеня в справі опіки над дітьми. Наглячість того внесеня ухвалено одноголосно. Слідуюче відбуде ся в середу, о годині 11-ій.

Вчера відбували ся дальші переговори в справі ческо-німецкої угоди. Однако в політичних кругах гадають, що ті переговори не повели ся, а навіть зачувати, що они рішучо розбили ся. Німецкі партиї не хотіли згодити ся на предложене п. Фукса. Супротив того предложив др. Білиньский новий спосіб до переведеня угоди, але то предложене відкинули знов Чехи. З многих сторін підносять ся голоси, що найлїпше було би, колиб правительство внесло як найскорше в палатї предложене язикового закона. Вчера по полудни відбуло ся засідане виконуючого комітету правиці, на котрім Поляки промавляли за угодою.

Комісия ревізиї §. 14 мала вчера перед полуднем засідане. На засіданю був присутний також міністер судівництва др. Кіндінґер. В голосованю ухвалено 20 голосами против 12 цїлком вичеркнути §. 14. За вичеркненем голосували социялїсти, Молодочехи, славяньский союз і Німцї — против Поляки, католицкі Німцї, польскі людовці і ческа шляхта. На внесене Кайзера ухвалено відтак, неприступаючи до подрібної дискусиї вибрати від разу референта. Вибрано Кайзера.

На засіданю податкової комісиї принято по довшій дискусиї внесене послів Штайнвендера, Кайзера і Гофмана, щоби §. 125 закона о безпосередних податках особистих розширити так, щоби вільними від всякого рентового податку були листи заставні краєвих інституций гіпотечних, як також инших необчислених на зиск заведень гіпотечних, а дальше облїґациї видавані краєвими інституциями на основі поручених позичок. Також ухвалено, що той закон має війти в житє з днем 1 липня 1900. — Комісия зелїзнича на вчерашнім засіданю в присутности міністра зелїзниць Віттека приймила справоздане з міжнародного договору заключеного в Парижи, котрий заводить в зелїзничім товаровім руху деякі нові постанови.

Як доносять з Льоренцо Маркес під д. 29-ого падолиста, задумує ґенерал Жубер всі свої сили зібрати під Ледісмес. Положене ґен. Уайта погіршує ся. Після телеґрам, уставили там Бури трету велику армату, з котрої ґранати — як здаеть ся — мусїли попасти на склад анґлійскої муніциї, бо зараз опісля роздав ся сильний вибух. — Бюро Райтера доносить з Дурбану, що Бури все ще надіють ся побіди. Тепер громадять великі запаси военних материялів в Преториї і укріпляють єї так, щоби могла видержати хочби й піврічну облогу. — Ґен. Метуен одержав вже підмогу, іменно артилерию і кінноту, так, що буде міг рушити ся знад ріки Моддер-Рівер.

---

5)

МИСТЕЦКИЙ ЗЛОЧИН.

(З анґлійского — Родриґа Оттоленґі.)

(Дальше).

Коли Барнес мав як раз вкинути до куфра одну штуку одіня, звернув его увагу шелест паперу, що був в кушени. Скоро витягнув папір і з радостию побачив на нім письмо:

— Наконець слїд! — скрикнув і побіг з найденим скарбом до вікна передної комнати та перечитав, що слїдує:

„Спис дорогів каменїв:

Диямант $15^{1}/_{4}$ карата	15.000	дол.
Смарагд $15^{1}/_{2}$ карата	15.000	„
Рубин $15^{3}/_{4}$ карата	20.000	„
Шафир 10 кар.	5.000	„
Перла в видї грушки, біла . .	15.000	„
Перла в видї грушки, чорна . .	10.000	„
Перла в видї яйця, чорна . . .	5.000	„
Перла в видї яйця, біла . . .	5.000	„
Диямант канарийский	5.000	„
Топаз 200 кар.	5.000	„
Разом:	100.000	дол.

„Ті десять дорогих каменїв, то знамениті примірники в своім родї. Чотири перші одинаково шлюфовані. Перли в видї грушки майже однакої величини; диямент канарийский подовжний, а топаз незвичайної красоти. Збірка зложена в шкіряній торбі, 6 цалїв довгій, 5 широкій, виложеній синїм атласом. Кождий камінь лежить в заглубленю, відповідаючім своїй формі, і прикріплений золотою клямрою. На ременях при торбинї виписане золоченими буквами назвище: „Мічель".

То було всьо. Підпису на списі нїякого, що було Барнесови дуже ненаручно. Однако чув, що попавсь єму в руки важний документ, який, здавало ся, потвердив правдивість жалоби дами, що украдено їй збірку дорогих каменїв. Такий точний опис украдених дорогоцїнностий мав велику вагу. Вложив осторожно папір до книжочки з листами і вернув до трупа.

Близше оглянене рани на горлї довело его до гадки, що убийник ужив звичайного кишеневого ножика, бо рана не була нї довга, нї глубока, і перетяв лиш головну жилу. З того здогадував ся Барнес, що женщина була захоплена в снї, і задумав ся: чи убийник мав спосіб війти неспостережено до дому? Або мусїв мати ключі, або впустив его хтось инший. Барнес затремтів, пригадавши собі, що Вільзон на малу хвилю перед заки учув крик, видів входячого Мічеля, котрий хвилю пізнїйше знов вийшов з того дому. Чи мала би то бути та панї, з котрою був в театрі? Коли так, якже то могло стати ся? Ті обставини потребують близшого поясненя.

Коли так над тим думав, блукали его очи по комнатї і нагле задержали ся на блискучім предметї на земли коло куфра. Хвильку вдивлював ся в него, відтак підніс, не думаючи о тім. Однако ледве єму близше приглянув ся, появив ся в его очах блеск радости. Держав в руці ґузик, камею, представляючу хороше жіноче лице, під котрим була напись: „Юлїя".

IV.

Диямант шлюфує ся диямантом.

Барнес, найшовши ґузик, чим скорше вийшов з мешканя і пішов просто до готелю в Пятій алеї. Там застав Вільзона, що сидів в сїнях, і від него довідав ся, що Мічель ще не сходив на долину. Кількома словами признаня за вчерашну дїяльність ущасливив підданого; з ґузиком в кишени, міг показати ся великодушним. На гадку, що той чоловік там на горі, що так хвалив ся, що нїхто не в силї его відкрити, полишав такі зрадничі слїди і показав ся так само по людски слабим, як найзвичайнїйший злочинець, Барнес щиро сьміяв ся в души. Однако на вид нїчим не зрадив ся. Спитав спокійно о пана Мічеля і післав єму свою карту. По хвили одержав запросини на гору.

Мешканє Мічеля складало ся з двох комнат і виходило на Двайцяту трету улицю. Устроєнє комнати, до котрої війшов Барнес, сьвідчило о заможности властителя, так, що мимохіть призадумав ся, чи оно могло бути печерою убийника. Після всяких познак нї; однако може бути, що укрита доси причина спонукала того чоловіка з найвисших кругів суспільних допустити ся злочину. Досьвід говорив Барнесови, що такою причиною могла бути лиш женщина, однако доси звязь з тим мала лиш убита. Всьо то перебігало єму крізь

З руских товариств.

Загальні збори тов. Львівский Боян відбули ся в пятницю 1 с. м. при участи 57 членів. Голова товариства проф. Шухевич, підніс в своїй промові незвичайні заслуги дириґента, дра Ст. Федака, що не зважаючи на свої заводові занятя, на невтомиму працю коло товар. „Дністер“ находить і посьвячує еще много часу для розвою тов. Львівский Боян. В доказ того, що і всї члени поділяють гадку голови товариства, повстали усї з місць і довго тревучими оплесками дали вираз вдяки і признаня п. дириґентови за провід, а позаяк др. Федак з причини недуги не явив ся на зборах ухвалено вислати до него осібну депутацию, котра має єму висказати однодушну заяву зборів. — Відтак підніс голова не малу заслугу заступника дириґента С. Людкевича і дириґента музичного кружка Ром. Ганинчака, котрі у всїх напрямах попирали чинність дириґента і діяльність товариства, за що їм збори повстанем з місць виразили подяку, а так само і тов. „Руска Бесїда“ і її членам, що укорочуючи собі вигоду і права уживаня великої комнати помагають розвоєви тов. „Львівский Боян“ відступаючи на его вправи свої комнати з усею готовостию і щиростию. Повитавши ново принятих членів, візвав їх голова до працї над розвоєм товариства, так як*тілько тодї сповнить ся девиза товариства: „Наша пісня не вмре не загине“, наколи усї ту пісню не лише кохати але й плекати будемо.

Вкінци присьвятив голова теплі слова памяти пок. Фр. Ржегоржеви, котрий зараз в початках заложеня товариства довів до того, що оно не тільки розвинуло ся гарно, але і звістним стало по усїй Славянщинї тим, що покійний Ржегорж уможливив Боянови виступити з концертом в Празї в часї ювілейної вистави. Збори почтили память Покійного повстанем з місць.

Слїдували справозданя секретаря, касєра і контрольної комісиї, по чім по удїленю уступаючому видїлови абсолюториї приступлено до вибору виділу. Через акламацию вибрано: головою проф. Волод. Шухевича, его заступником проф. Іл. Огоновского, дириґентом дра С. Федака, его заступником С. Людкевича, надто п-ну Наконечну і п-а Р. Ганинчака. Коли-ж сей, мимо непринятя его резиґнациї і дворазового поновного вибору через акламацию, тогож з причини браку часу не хотів приняти, вибрано на місце его і дальших его двох членів виділу вже картками, при чім вийшли: проф. Ф. Колесса, Вас. Чума і М. Тузяк а на заступників п-а О. Прокишїна і О. Весоловский. — До контрольної комісиї вибрано: З. Владичина, Сумка і Слизюка. По виборах замкнув голова збори, взиваючи всїх до дальшої працї над розвоєм товариства.

Новинки.

Львів дня 6-го грудня 1899.

— **Презенту** на греко-кат. парохію в Дмитрові надало ц. к. Намістництво о. Ів. Боднарови, дотеперішному парохови в Подністрянах.

— **Нові стемплї.** Віденьска урядова ґазета оголосила вже розпорядженє о нових стемплях на рахунки і листи фрахтові, о нових бандеролях і стемплях на карти. Нові стемплї будуть гласити на коронову валюту.

— **В справі новоотвореної школи торговельної у Львові** була в суботу на авдиенциї у міністра просьвіти депутация львівскої палати торговельної і просила о відкрите паралельної кляси в згаданій школї і о признане скінчившим сесю школу права однорічної служби войскової. Міністер приобіцяв одно і друге.

— **Збори філії „Просьвіти“ в Тернополи,** заповіджені на день 26 грудня, відложено на час пізнїйший задля ріжних непередвиджених перешкод. День зборів і господарского віча оголосить ся в належнім часї.

— **Нове получене Львова з Угорщиною.** До краківского Czas-у пишуть з Відня, що міністерство затвердило вже плян будови нового зелїзничого шляху між Львовом а Угорщиною. Після того рішеня зелїзниця піде зі Львова на Самбір, Старемісто, Отрілки, Турку до Ужока, а не як первістно хотїло правительство на Стрілки, Лімну і Волосате.

— **Людовий вечер,** устроєний в недїлю заходами львівскої академічної молодежи для робітників в пасажи Гавсмана, випав під кождим оглядом добре. Саля була заповнена по береги а відограна одноактова штука Ґ. Запольскої „В Гірничій Дуброві“ могла вдоволити і вибагливійших видців. Не менше випали гарно і хори під управою молодого а знаного композитора С. Людкевича; відспівано кілька творів Лисенка, Ф. Колесси і инших. При звуках гимну „Ще не вмерла“, котрий вислухала публика стоячи, закінчено вечер.

— **Виділ філії „Просьвіти“ в Перемишли** запрашає всїх П. Т. членів „Просьвіти“ і читалень „Просьвіти“ на просьвітно-економічне віче, котре відбуде ся в пятницю дня 8 н. ст. грудня 1899 о год. 11-ій перед полуднем в комнатах „Руской Бесїди“ з слїдуючою програмою: 1) Справозданє з люстрациї читалень пов. перемиского, переведеної п. Вас. Королем в роцї 1898; 2) Відчит дра Щурата п. з.: „Селянин і книжка“; 3) Дискусия в обох згаданих справах; 4) Обговорене справ біжучих, відносячих ся так до товариства самого, як також і до читалень. — З уваги, що подані в повисшій програмі справи суть для дальшого поступу і розвитку нашої філії а тим самим і розширеня просьвіти в повітї перемискім дуже важні а основно обговорене їх і нарада спільна богато для добра товариства причинити ся може, просить виділ о як найчисленнїйшу участь всїх членів.

— **Товариство взаїмного кредиту „Дністер“** подає до відомости інтересованих членів, що подібно як попередних лїт так і сего року за-для виготовленя інвентарів та замкнень цїлорічних до білянсу не будуть ся виплачувати позички ані висилали нові скрипти до підпису, почавши від 18 грудня н. ст. 1899 аж до 8 січня 1900 р. включно. Хто отже має підписаний скрипт, нехай старає ся зреалізувати позичку перед 18 грудня, а хто наміряє ще старати ся о позичку, нехай вносить подане вчасно. Також вкладки щадничі не будуть принимати ся ані виплачувати ся від 26 грудня 1899 до 1 сїчня 1900 включно, бо послїдних пять днїв обраховують ся відсотки і виготовлює ся замкнене річне — та тому зволять П. Т. вкладчики свої справи полагодити перед 26 грудня с. р.

— **Двайцять везів застав.** На жалобу селян зпід Станиславова, внесену до станиславів-

---

голову а рівночасно очи его скоро бігали по всїх предметах, коли учув голос з другої комнати.

— Війдїть, пане Барнес, атже не будемо з собою робити заходів.

По тих запросинах війшов Барнес до сусїдної спальнї, і знов впало єму в очи елеґантне і богате устроєне комнати. Мічель стояв, загорнувшись в халат, перед зеркалом, і голив ся.

— Даруйте, що вам перешкаджаю — почав Барнес — але ви позволили менї о кождій годинї і порі...

— Нїчого не вадить, але то я повинен вас перепросити, що так приймаю, лише мусите менї позволити оголити ся до кінця, бо годї розмавляти з напів заслоненим лицем.

— Нї, нї — не спішіть ся, я зажду.

— Дякую; прошу, сїдайте. Ви певно гадаєте, що вибрав незвичайну пору до одяганя, але вчера я пізно прийшов до дому.

— Ви були певне в клюбі — спитав Барнес пробуючи, чи може Мічель случайно не дасть ся зловити на неправдї. Але помилив ся.

— Нї — відповів — я був в театрі Касина; обіцяв то мусів слова додержати.

— Мужчинї?

— Чи ви не бачите, що таке питанє трохи за цїкаве? Але всьо одно: женщинї, там стоїть її портрет.

Барнес оглянув ся і увидів олїйний образ представляючий жіночу голову, незвичайної краси. Мічель признав ся, що був з тою дамою в театрі, а Вільзон сказав, що разом війшли до дому, де тепер лежить убита. То було дуже значуче. Після всяких причин мешкала там знакома Мічеля і тому входив. Чи знав, що і та друга там мешкала, коли розійшов ся з першою? Коли так роздумував очи его блукали по комнатї і упали на лежачу на ліжку камізольку з ґузиками, подібними до того, який мав в кишенї. Потайки витягнув руку по камізольку, але ледве дїткнули ся її его пальцї, Мічель не відвертаючи ся, і не перестаючи голити ся, крикнув:

— Пане Барнес, в камізольцї нема гроший.

— Що тим хочете сказати? — відповів гнївно Барнес, беручи руку назад.

Мічель хвильку мовчав, потягнув ще кілька разів бритвою, відтак відвернув ся і поглянув Барнесови просто в очи.

— Ви забули, що стою перед зеркалом, то я хотів сказати.

— У ваших словах був натяк немов би ви гадали, що я хочу щось украсти.

— Так? То менї дуже прикро, але коли ви такі дразливі то повинні стерегти ся таких рухів. Коли я кого запрошую до моєї спальнї, то я цїлком не приготовлений на то, що поза моїми плечима буде перешукувати моє одїнє.

— Стережїть ся, пане Мічель; говорите з аґентом, а коли я витягнув руку по вашу камізольку, то не зробив того в недозволенім намірі, знаєте о тім добре.

— Очевидно що знаю і знаю в якім. Не потребуєте так гнївати ся, а й я не повинен був тих слів уживати, але правду сказавши я був дуже роздразнений.

— Не розумію вас.

— Ну, мене то розгнївало, що ви дивитесь на мене, як на звичайного злочинця. То дїймило мою гордість, що ви приходите сюди і гадаєте, що можете менї перед носом переводити своє слїдство. Колиб я не стояв перед зеркалом, то нїколи не відвернувсь би до вас плечима. Я сказав перед хвилею, що знаю, які маєте наміри: ви хотїли оглянути ґузики при камізольці.

Барнес здивував ся, але не показав того.

— Атже ви знаєте, що я чув в поїздї вашу розмову, а була при тім бесїда о пятьох ґузиках незвичайної вартости.

— Перепрашаю, я говорив о шістьох не о пятьох.

І знов не удало ся Барнесови зловити того чоловіка. Умисно згадав о пятьох в надії, що Мічель скористає з тої похибки і згодить ся на число пять, аби не мусів пояснити брак шестого, котрий як Барнесови здавало ся, він найшов і мав в своїй кишени.

— Ах так, справдї, пригадую собі, ви говорили о шістьох — признав аґент — але признаєте, що мою цїкавість легко зрозуміти, бо я хотів би в деяких случаях пізнати її.

— Дуже похвальний намір, алеж я сказав вам, любий пане Барнес, що можете мене кождої хвилї відвідати і о всьо питати. Чомуж ви не попросили мене отверто, аби я вам показав ґузики?

— Певне, що то було би лїпше і роблю се тепер.

— Суть при камізольцї, і можете їх оглянути, як хочете.

Барнес вхопив камізольку і з зачудованем найшов всї шість ґузиків; три з лицем Юлії і три з лицем Ромеа, але вдоволений був з оглядин, бо були цїлком подібні до того, який мав кишени. Чоловік, що так як той уживав всїх средств осторожности може бути що умисне сказав неправду, що ґузиків було шість, могло їх бути сім. Кілька питань в тій справі видали ся Барнесови конечними.

— Дуже хороші, пане Мічель і одинокі в своїм родї. Я не чув нїколи, аби камеї уживано як ґузиків. Чи ви не казали, що були роблені виключно для вас?

— Так — відповів Мічель. — Але они не така рідкість як ви гадаєте. Хоч носять їх

ского суду на лихваря Гершка Ваґенберга, перевів той суд у него ревізию і забрав ему 20 повних возів ріжних заставів, які селяни складали ему за удїлювані позички.

— **Хитрі злодії.** В ночи на недїлю а відтак на понедїлок обікрали злодії звістний львівский склеп корінний Кароля Балабана. В ночи на недїлю забрали готівку, а слїдуючої ночи ріжні товари. Всьо разом принесло п. Балабанови шкоду на кількасот зр. Злодії викопали в тій цїли окремий хідник з каналу при ул. Валовій до пивниць дому, де містить ся згаданий склеп і звідтам легко вже входили до середини. Аби дістати ся до того каналу, мусїли злодії влазити до засклепленого корита Полтви, мабуть там, де склеплене кінчить ся т. є. аж при ул. Фредра.

— **Дім для невилічимих** стане в Тернополи завдяки жертволюбности каси щадничої і заходам громади та пароха о. Володимира Громницкого. Призначена від кількох лїт підмога каси щадничої виносить тепер суму 20.000 зр.

— **Оркан.** З Відня телеграфують ці днем 5 с. м.: Нинїшної ночи лютив ся тут до самого рана страшний оркан і наробив богато шкоди в будинках і парках. Доси відомо о чотирох особах, покалїчених в наслїдок оркану. — Дуже сильна снїжна буря навістила вчера вечером Львів і околицю. Між годиною 9-ою а 10-ою так мело, що сьвіта не було видко.

— **Самоубийство дитини.** Перед трема днями кинув ся в Берзинї до ріки 9-лїтний хлопець і утонув. Довгий час перед самоубийством вів часті розмови з товаришами о найлекшім способі позбавленя себе житя.

— **З Ризницї в Самборі.** Звичайно перед Сьвятами Рождества Хр. в послїдних днях збирає ся таке множество замовлень на річи церковні, що нераз навіть трудно приходить всїм жаданям вдоволити; длятого просимо Вп. Духовеньство і чес. Братства церк. поспішити вже тепер з замовленями потрібних річий, щоби було можливим все на час виготовити і доставити. — Від Дирекциї Товариства Ризниця в Самборі.

— **Крадіж у вязници.** Коли п. Воляньский, увільнений тепер станиславівским судом, сидів у слїдчій вязници в Тернополи, мав до услуги свого данного льокая, що сидів там за якусь провину. Одної ночи той чоловік украв п. Воляньскому 2.800 зр. з під подушки і утїк до Росиї. Коли его зловлено, признав ся до вини, але заявив, що з украдених гроший взяв з собою до Росиї лиш 800 зр., а 2000 мусїв дати комусь в тернопільскій вязници, аби ему позволив утечи.

— **Перечислив ся.** Барух Фукс з Завадки коло Калуша, обезпечив свої будинки на 400 зр. а движимости на 467 зр., хоч то всьо не вартувало і половини тої суми. Дня 22 мая вибрав ся Фукс до Калуша, а вибрала ся також і цїла его родина, так, що дома не лишив ся нїхто. Виїзджаючи, просив Фукс нічного вартівника Сенюру, аби він коло півночи заглянув на его обійстє. Але замість о півночи, зайшов Сенюра на обійстє Фукса скорше, і побачив на даху дому сьвітло. Зараз побудив людий, гадаючи, що у Фукса вибух огонь. Тимчасом на даху найшли вязанку соломи, политу нафтою, ящик, а в ящику запалену сьвічку. Фукс обчислив, що коло півночи сьвічка вигорить, і тодї вибухне огонь. Але его обчислене попсував Сенюра, і то завело Фукса перед суд. Сими днями відбула ся перед судом присяжних в Станиславові розправа против Фукса. Однако судиї присяжні не потвердили вини обжалованого, і Фукса увільнено.

— **Кінематоґраф в услугах моральности.** Один пастор громади Баптистів в Новім Йорку, невдоволений з обичаїв своїх парохіян, впав на дуже оріґінальний помисл, а іменно заключив контракт з фотоґрафом, що по мистецьки докопує моментанні зняття і наміряє що недїлї представляти в кінематоґрафі всї „справки“ — заблуканих овечок, на їх сором і для відстрашеня инших від гріха. Фотоґраф зобовязав ся слїдити крок в крок через цїлий тиждень вказані особи і при помочи „camer-и obscur-и“ відтворювати цїле їх житє. Такі недїльні вистави будуть устроювані так довго, доки грішники не поправлять ся.

— **Помер** о. Теодор Гаморак, парох в Устечку над Днїстром в 37-ім роцї житя, дня 28 падолиста; — о. Іван Марак, завідатель парохії Біла під Чортковом, дня 2 с. м., в 36-ім роцї житя а 7-ім сьвященьства.

Глядаю громадскої писарки, або буду зимою учити дїти. — В. Петруняк в Беньовій, п. Млаки.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 6 грудня. Депутация податкових екзекуторів була вчера у мін. Хлендовского в справі поліпшеня материяльного положеня. Депутация явила ся під проводом кн. Сапіги.

Капштадт 6 грудня. Ґен. Метуен доносить що в битві над Моддер-Рівер страти Бурів були більші від страт Анґлїйців. Бури ударили дня 22 падолиста на Мафекінґ, але мусїли уступити в наслїдок дуже сильного анґлїйского огня.

Вашинґтон 6 грудня. На вчерашнім засїданю конґресу відчитано письмо президента Мек Кінлїя, котре заявляє, що положене Сполучених Держав дуже сьвітле.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

більше женщини, а отсї також завдячують своє походжене примсї женщини.

— Ігі! — відозвав ся Барнес — таж тї головки Ромса то ваші портрети і ви на них дуже подібні.

— Ах, то ви пізнали?

— Так, а Юлії, то копії того портрету.

Барнес почав непокоїти ся, бо як ґузики були портретами, а той котрий держав в кишени, був також портретом тої дами, то мусїла тут бути якась звязь.

— Ви неспокійні пане Барнес, що вам? — спитав Мічель, глядячи бистро на аґента.

— Цїлком нї.

— Все таки вид тих ґузиків так вас порушив. А тепер скажіть менї, чого ви тут прийшли так рано.

— Пане Мічель, відповіджте менї перше на питане, лише уложіть собі добре відповідь. Кілько ґузиків було зроблених?

— Сім — відповів Мічель так скоро, що Барнес всеїв лиш з зачудованем повторити.

— Сім? А ви перед хвилею сказали, що шість.

— Знаю дуже добре, що я сказав, бо нїколи не забуваю о тім що говорю, а всьо що кажу то правда. Я сказав, що при камізольці єсть шість, але ви питаєте тепер, кілько було первістно зроблених, отже я відповів сім. Чи то ясне?

— То один пропав.

— Цїлком нї, знаю де є.

— Чи ви хотїли сказати тим, що ґарнітур складає ся з шістьох?

— Вибачте, пане Барнес, що відмовлю вам відповіди. На неодно питане я вже відповів, від хвилї, коли вас спитав, чого ви нині рано прийшли.

— Отже скажу вам — відповів аґент, завдаючи як ему здавало ся рішучий удар: Я відкрив місце, де сповнено тяжкий злочин і найшов семий ґузик.

Коли би Барнес гадав, що Мічель задрожить зі страху, або буде поводити ся як звичайний злочинець супротив обтяжаючих его доказів вини, то дуже розчарувався би; однако такий досьвідний чоловік супротив такого актора як Мічель не надіяв ся віякого вибуху. Все таки той зацікавив ся, бо встав і підійшов до Барнеса.

— Чи маєте его при собі і схочете показати?

Барнес вагував ся хвильку, але скоро рішив ся і уступив жаданю.

Мічель оглянув ґузик дуже пильно як знаток, кинув его кілька разів в гору і знов зловив.

— Що гадаєте о тім пане Барнес, як би я вам того ґузика не віддав?

— Постарався би вирвати вам его силою.

— Дуже справедливо і так повинно було би стати ся в театрі, на велику утїху товпи, однако в звичайнім житю дїє ся инакше. Віддаю вам радо — і подав Барнесови з вічливим поклоном — віддаю бо не належить до мого ґарнітуру.

— Не належить? — спитав Барнес на ново здивований.

— Нї; дуже менї то прикро, що не можу ощадити вам того заводу, але так єсть. Як я сказав, ґарнітур складав ся спершу з сїмох, а є на семім вирізана голова Шекспіра. Моя знакома і приятелька носить єї як шпильку.

— А якже ви поясните факт, що ґузик, який я тут маю, представляє портрет вашої приятельки і єсть такий самий, як ті три при вашій камізольці.

— Любий пане Барнес, цїлком вам того не поясню, бо я до того не обовязаний; то ваша річ.

— А що гадаєте, як би я рішив ся увязнити вас і полишити судиям рішене тої справи, чи ґузик первістно належав чи нї до вашого ґарнітуру?

— Очевидно було би то менї дуже невигідно, але чоловік наражений кождого дня на небезпечність, що его арештує незручний аґент. Перепрашаю, не гнївайте ся знов, я не гадав о вас в тій хвили, бо знаю, що ви на стілько спритні, що не увязните мене.

— А чому ви так гадаєте, як вільно спитати?

— Передусїм знаєте то на певно, що не зроблю фальшивого кроку, а по друге, що ви нїчого на тім не зискали би, бо всьо, що я вам сказав, легко докажу, а й ви в глубинї души пересьвідчені, що я говорив правду.

— В такім случаю маю ще одну просьбу: чи схочете менї показати семий ґузик, а радше шпильку? — сказав Барнес встаючи.

— Жадаєте дуже богато, але зроблю вам то під одним услівєм. Погадайте над тим добре, заки згодите ся. Коли я закладав ся, не гадав я о можливости того, що міг би в ту справу втягнути женщину, котру люблю над все. Она має семий ґузик і носить его заєдно. Коли его побачите нїчого не зискаєте, бо то потвердить лиш правдивість моїх слів, в котрі ви вже й тепер вірите. Але як менї обіцяєте, що нїколи тої панї не будете непокоїти, то я готов вас до неї завести і она оповість вам історию тих ґузиків.

— Радо вам то обіцюю, бо не думаю непокоїти тої панї.

— Отже будьте точно о дванайцятій на долинї в сїнях, заведу вас тодї до єї мешканя; але тепер — вибачте — мушу кінчити убирати ся.

(Дальше буде).

Запросини на Загальні Збори

Союза торговельного для Кружків рільничих і крамниць сільских у Львові ул. Паньска ч. 21 стоварищеня зареєстрованого з обмеженою порукою, які відбудуть ся **в пятницю дня 15 грудня 1899 о год. 6-ій вечером** в сали ради повітової львівскої ул. Паньска ч. 21.

Порядок дневний:

1. Відчитане протоколу з дня 14 падолиста 1898.
2. Справоздане з діяльности і інтересів товариства.
3. Справоздане комісиї контрольної і внесеня в справі уділеня абсолюториї з рахунків і діяльности (§ 41 був. f) статута).
4) Внесеня Ради надзираючої що-до розділу зиску (§ 50 статута).
5. Доповняючий вибір членів Ради надзираючої §§ 27 і 41 статута).
6. Внесеня П. Т. Членів.

Володислав Теренкочи
заст. предсїдателя ради надзираючої.

Тадей Фідлер
секретар ради надзираючої.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).